

KIBRIS TÜRK HALKININ VAROLMA MÜCADELESİNDE VAKIFLARIN YERİ VE ÖNEMİ

Ayer BARIŞ

Kıbrıs Vakıflar Dairesi
İdari İşler Şube Müdürü

I- GİRİŞ:

AKIF, bir malın hayır maksatları için ebedi olarak ayrılması ve sunulmasıdır.

Bu tanım çerçevesinde, insanların maddî ve manevî ihtiyaçlarını gidermeye yarayan ve ülkeye, topluma yararı dokunacak olan bütün hayırlı düşünceler Vakıfların amacı olmaktadır.

Bir başka anlatımla Vakıf, bir malın Tanrı malı olarak kabul edilmek suretiyle insanların yararına devredilmesi, özel mülkiyete konu olmaktan çıkarılması, sonsuza dek insanlık hizmetine tahsis edilmesi ve toplum olarak yararlanılabilen bir kaynak halinde devam ettirilmesi ve geliştirilmesidir.

Bu duruma göre, vakfedilen herhangi bir şey (mal, mülk), kanuni haller müstesna, ne satılır, ne satın alınır, ne mirasa kalır, ne bağışlanır ve ne de rehin gösterilir veya ipotek edilir.

Vakfedilmiş mallar, vakıf mevzuatı nazarında, Tanrı'nın malı olan Cami malları gibi addolunur. Bu itibarla, Vakıfların dinî mahiyeti aşikârdır.

1571 yılında Kıbrıs'ın Ecdadımız tarafından fethiyle birlikte kurulan ve Kıbrıs Türk İnsanının ruhundaki cömertlik ve hayırseverlik duygularıyla beslenen, çoğalan ve gelişen Kıbrıs Vakıfları, tarihsel süreç içerisinde, Kıbrıs Vakıflar İdaresi bünyesinde müesseseleşerek Kıbrıs Türkü'nün en eski, tarihî ve köklü kuruluşu haline gelmiştir.

Kıbrıs Vakıflar İdaresi, Topluma dinî, sosyal, kültürel ve ekonomik alanlarda hizmetlerle dolu uzun bir maziye sahiptir.

II- VAKIFLARIN SUNDUĞU HİZMETLERİN KAPSAMI VE KRONOLOJİK SEYRİ:

Bu safhada, somut-kesintisiz katkı ve yararlarıyla "*Cömertlik-Yardımlaşma-İnsana değer verme*" erdemini hayata geçirerek bu erdemi yaşatan Kıbrıs Vakıflarının sunduğu çeşitli kapsamdaki toplumsal hizmetleri, tarihsel gelişim içerisinde özetlemek uygun olacaktır.

Böylece, bir yandan Vakıfların Kıbrıs Türk Halkı'na yönelik çeşitli hizmetleri sergilenirken; diğer yandan, Vakıfların, tarihin belli dönemlerinde maruz kaldığı baskılar, istismarlar ve haksızlıklar da ortaya konabilecektir.

1- Osmanlı Dönemi (1571-1878)

Devletin sosyal ve kültürel fonksiyonlarının henüz gelişmemiş olduğu 1571-1878 döneminde Va-

kıflar, genellikle aşağıdaki esas maksatlara yönelik hizmetlerde bulunmuşlardır.

a- Dinî Fonksiyon:

Bu fonksiyon çerçevesinde esas gaye, yeni cami yapımı ve mevcut camilerin idame ve idaresidir. Bu devirde imamet ve camilere hizmet gönüllü olarak yapıldığından pek personel masrafı sözkonusu değildir.

b- Eğitim Fonksiyonu:

Bu devirde eğitim fonksiyonunun kastedilen özellikle dini eğitim ve öğretimdir.

c) Sosyal Fonksiyon:

Bu fonksiyon da, daha ziyade toplum içerisindeki ihtiyaçlılara maddî yardım yapma ve aşevleri kurma şeklinde yerine getirilmiştir. Aynı fonksiyon çerçevesinde, toplumsal amaçlı olarak su temin edilmiştir. Örneğin, Arap Ahmet suyu ve Bekir Paşa Vakfı suyu gibi.

2- İngiliz Sömürge Dönemi: (1878-1955)

Değerli Konuklar;

1878-1955 dönemi itibariyle, Vakıfların sunduğu hizmetlere ve ifa ettiği fonksiyonlara geçmeden önce, Kıbrıs Vakıflarının, 1878 İngiliz Sömürge Yönetimi dönemiyle yeni bir safhaya intikal ettiğini, ruhuna ve amaçlarına aykırı olmasına karşın zoraki sömürgeci uygulamalarla Vakıfların yıpratıldığına dikkatinizi çekmek isterim.

Önemine binaen bu konunun irdelenmesinde yarar vardır. 1878 yılında, Kıbrıs'ın İngilizlere icarı ve Kıbrıs Vakıflar İdaresine İngilizlerin direkt müdahalesi üzerine vakıf malların idaresi, gelirlerinin kullanışı ve Vakıfların amaçlarında sapmalar zuhur etmeye başlamıştır.

1915'teki Kral Fermanı altında, İstanbul'un Kıbrıs Vakıfları üzerindeki kontrolünün, tamamen kalkması ve 1928 Kral Fermanı ile Evkaf'ın resmen bir Sömürge Hükümeti Dairesi haline getirilmesi üzerine bu sapmalar aşırı boyutlara varmıştır.

Bahse konu sapmaları şöyle toparlamak mümkündür:

a) Vakıf mallara yapılan tecavüz ve istimlakler ile birçok vakıf malın elden çıkarılması: Bu durumu örneklerle açıklayalım.

ÖRNEK 1: 1902-1905 devresinde Lefkoşa kasabasına su temin eden Arap Ahmet ve Silahtar Vakıf suları İngilizlerin teşvikiyle, Rumların kontrolündeki Lefkoşa Belediyesinin tecavüzüne uğramış ve mahkemelerde yapılan uzun mücadeleye rağmen bu sular Rumlara kaptırılmaktan kurtarılamamıştır.

ÖRNEK 2: Nisan 1944'te çıkarılan bir kanunla icareteynli vakıflar iptâl edilmiş ve bu vakıfların mallarının kontrolü Evkaf'ın elinden alınarak Evkaf çok büyük zararlara uğratılmıştır. Değirmenlik suyunu, Omorfo ovasının bir kısmını, Lapta'daki bir kısım arazileri, Poli ve Koloş Çiftliklerini bu meyanda zikredebiliriz.

ÖRNEK 3: 1878-1955 döneminde birçok vakıf emlak, vakıf amaçları dışında ve İngiliz Sömürge Yönetiminin kendi amaçları için kullanılmıştır. Meselâ, Baf ve Limasol Polis Karakolları ile Lefkoşa İngiliz Kilisesi ve Girne İngiliz Mezarlığı vakıf araziler üzerine kurulmuş olup bilâhare tapu kayıtları da tahrif edilerek bu yerler vakıf mal olmaktan çıkarılmışlardır.

ÖRNEK 4: Mülhak Vakıf sınıfındaki birçok mal da icareteynli vakıflar kapsamında mütalâa edilerek 1944 kanunu altında Vakıfların elinden (Lakadamyia Çiftliği gibi) alınmıştır.

ÖRNEK 5: Çıkarılan 1941 Orman Kanunu tahtında, ağaçlandırılmış bulunan büyük vakıf arazi parçaları sömürge Hükümeti adına, (Afendrika Çiftliğinin bir kısmı gibi) geçirilmiştir.

b) Yeni Vakıf tesisi için zorluk çıkarılması

İngiliz Sömürge Yönetiminde bir yandan Vakıf mallar Vakıfların kuruluş amaçları dışında sömürge yönetimi menfaatleri için kullanılırken diğer yandan, yeni vakıf tesisi üzerine de bazı sınırlamalar getirilmiştir. Örneğin, 1946 yılında çıkarılan Tapu Kanunu ile meskun bölgeler dışında vakıf yapılabilmesi, vakfedilecek emlakın 1/3'ünün tapu harcı olarak sömürge yönetimine ödenmesi şartına bağlanmıştır. Bu kanuni düzenlemenin gayesinin yeni vakıf tesisini önlemek olduğu aşikârdır.

Vurgulamak gerekir ki; Kıbrıs'ta İngiliz Sömürge İdaresinin hakim olduğu 1878-1960 dönemi ve henüz ait olduğu Türk Toplumunun kontrolüne verilmediği devrede (1878-1955) Vakıflar, mevcut sömürge idaresince çeşitli tecavüz ve istismlara uğratılmış olmasına karşın, Türk Toplumunun varlığını

korumasını sağlamış; birliğinin ve dayanışmasının timsali olmuştur. Nitekim bu dönemde, Vakıflara yönelen haksız uygulamalara karşı Kıbrıs Türkleri birlik halinde sert tepki göstermiştir. Bu konuya bildirinin ileriki bölümlerinde değinilecektir. Bu dönemde Vakıfların Türk Toplumuna sunduğu hizmetleri ise şöyle sıralayabiliriz.

İ. DİNİ FONKSİYON:

Vakıf şartlarına uygun olarak yeni cami yapımı ile mevcut camilerin idame ve idar masraflarına ilâveten 1878-1955 döneminde Evkaf, gönüllü hizmetten vazgeçen Din Görevlilerinin ödeneklerini de finanse etmeye başlamıştır.

İİ. EĞİTİM FONKSİYONU:

Yaklaşık olarak 1920 yılına kadar Evkaf, Kıbrıs'ta, Türk Toplumunun tüm eğitim harcamalarını finanse etmiştir. Bu devrede eğitimin ağırlığı daha çok din üzerine olmuştur.

İİİ. SOSYAL FONKSİYON:

Bu fonksiyon kapsamında aşağıdaki hususları kaydetmek mümkündür.

- a. Şer'iye Mahkemelerinin organize ve finanse edilmesi.
- b. Çeşitli Beledi hizmetlerin sunulması.
- c. Köylere çeşitli hizmetlerin (su, okul v.b) götürülmesi.
- d. Türk Kuruluşlarına, Fukaraya ve Esnafa yardım yapılması.

3- Vakıfların kayıtsız, şartsız Türk toplumuna devri:

Yukarıda da ifade edildiği üzere, Kıbrıs Vakıfları 1878-1955 döneminde İngiliz Sömürge Yönetimince ekonomik çıkar aracı olarak kullanılmış ve Vakıflar istismar edilmiştir.

Bu istismarcı uygulamaların Kıbrıs Türk Halkı saflarında yarattığı yaygın kaynaşma ve infial üzerine, Kıbrıs Koloni Hükümeti Haziran 1948'de yayınladığı bildiri ile Evkaf, Müftülük, Mektep işleri, Aile Kanunu ve Şer'iye Mahkemelerinin durumlarını etüd edip öneriler sunmak üzere altı kişilik bir Türk İşleri Komisyonu kurulduğunu ilân etmek zorunda kalmıştır.

Ne var ki, kurulan Türk İşleri Komisyonunun, Evkaf Yönetiminin Kıbrıs Türk Halkına devredilmesini ve Vakıfların kendi özyönetimine kavuşturulmasını öngören 1949 yılındaki önerisinin kabulü, 1956 yılına kadar sürecek azimli bir mücadeleyi zorunlu kılmıştır.

Bu cümleden olmak üzere, Vakıfların önemini müdrik olan Kıbrıs Türkleri, Kıbrıs Vakıflarının kendi özyönetimine kavuşması yönünde uzun ve yılmaz bir mücadele örneği vermişlerdir.

Hattâ, Kıbrıs Rumlarının, Kilisenin öncülüğünde Ada'yı Yunanistan'a ilhak etme çabaları karşısında, Kıbrıs Türk Halkı'nın Evkaf için vermekte olduğu mücadele "Kıbrıs Türkü'nün Adada varolma mücadelesi" şekline dönüşmüştür.

Vakıfların kendi özyönetimine kavuşması için girişilen mücadelede Merhum Dr. Fazıl Küçük ve arkadaşlarının özel bir yeri vardır.

Gerçekten de, bu mücadelenin ilk yıllarında, mücadele fikrini aşılama, aydınlatma, bilinçlendirme ve dava sözcülüğü yapma gibi öncü çalışmalar Dr.Fazıl Küçük ve arkadaşlarınca hiçbir fedakârlıktan kaçınılmadan yerine getirilmiştir.

Dr. Fazıl Küçük ve arkadaşları Vakıflar için verilen mücadeleyi bir cemaat davası, bir halk davası gibi algılamakta ve halkı bu çerçevede bilinçlendirmekteydiler.

Nitekim, Merhum Dr. Fazıl Küçük'ün bizzat kaleme alarak hazırladığı ve kendi gazetesinde 1974 yılında yayınlanan "**56 Yıl Süren Kavga**" isimli yazı dizisinden de bunun böyle olduğunu anlıyoruz.

Vakıflar için verilmiş olan mücadeleyi konu alan bu yazı dizisinin 4 Haziran 1974 tarihli gazetede yayınlanan bölümünde ifade edildiğine göre, 1938 yılında Hükümetle Cemaat işlerini görüşmeye memur edilen Avukat Fadil N.Korkut, zamanın Valisi Stevenson ile bir görüşme yapmış ve Cemaatin isteklerini birer birer anlatmıştır. Anlatılanları dikkatle dinleyen Vali konu Evkaf'a gelince, Avukat Fadil N. Korkut'un sözünü keserek "*Buraya kadar anlattıklarınızı dikkâtle takibedeceğim. Evkaf işine gelince, bu noktaya temas etmemeniz yerinde olur.*" demiş. Bunun üzerine Avukat Fadil N. Korkut ise, cevaben "*Sayın Vali biliniz ki, Evkaf konumuz can damarımızdır. Bunu isteyen ne ben ve ne de 3-5 arkadaşımıdır. Evkaf konusundaki talep, bütün Kıbrıs Türkü'nün arzusudur.*" demiştir.

Görüşme bittikten sonra da Avukat Fadıl N. Korkut bir raporla Meclisi aydınlatmış ve tutulacak yol "sonuna kadar mücadele" olarak çizilmiştir.

Aynı dizinin, 24 Haziran 1974 tarihli gazetede yayınlanan bölümünde de, Dr. Fazıl Küçük'ün anlattığına göre, Evkaf mücadelesine atılan Türk Toplumunun amacı, sadece Evkaf mallarını kurtarmak değil; esas gaye, Türk Toplumunun şeref ve haysiyetinin her şeyin üstünde olduğunu ispat etmektir. Yine, Dr. Fazıl Küçük'e göre, Evkaf'ın İngilizlerin emrinde ve kontrolünde bulunması, her gün izzet-i nefsimize saplanan bir hançerden farksızdır.

Dizinin, 15 Temmuz 1974 tarihli gazetede yayınlanan bölümünde ise, 1945'lerde Karpaz Bölgesi'nde Efendiler Çiftliğine ait Vakıf arazilerin Rumlara peşkeş çekilmesine değinilerek, bu konuda, tepki gösterilmesi için, halka dağıtılmak üzere hazırlanan bir broşürün içeriğinden bahsedilmektedir. Bahse konu broşürde, diğer hususların yanısıra "...kâfidir bu durgunluğumuz. Bu iş ne şahıs, ne de parti işidir. Cemaat davasıdır." denilmektedir.

Görülüyor ki, Vakıfların kaderi ile Türk Toplumunun geleceği bir noktada çakışmakta ve Vakıflar için verilen mücadele toplumsal mücadeleye dönüşebilmektedir.

Bu durum da gösteriyor ki, Vakıfların Kıbrıs Türk Halkı nazarında önemli bir yeri ve vazgeçilmez bir konumu bulunmaktadır.

Merhum Dr. Fazıl Küçük ve arkadaşlarının dirayetli önderliklerinde gerçekleştirilen Kıbrıs Türk Halkı'nın bu azimli mücadelesi sonucunda bir yandan 15 Nisan 1956 tarihinde Kıbrıs Vakıfları kendi özyönetimine kavuşmuş; diğer yandan ise, kısa bir süre sonra 1960 yılında Kıbrıs Cumhuriyeti kurulmuştur.

Vakıfların Türk Toplumuna devredildiği tarih olan 15 Nisan 1956 tarihinin Kıbrıs Türk Halkı için doğurduğu olumlu sonuçlar şöyle değerlendirilebilir:

Bir kez, 15 Nisan 1956 tarihi ile birlikte Kıbrıs Vakıfları üzerindeki İngiliz vesayeti kaldırılmış ve Vakıf mallar üzerindeki haksız uygulamalar sona erdirilmiştir.

Diğer yandan, Vakıflar üzerindeki İngiliz Vesayetinin son bulması ve Kıbrıs Vakıflarının kurtuluşu ile birlikte Kıbrıs Türk Halkı'nın özgürlük ve bağımsızlık savaşımı hız ve moral kazanmıştır.

Nihayet, vakıf mallar üzerindeki İngiliz vesayetinin son bulmasıyla, sahip olduğu büyük çaptaki emlak dolayısıyla büyük bir ekonomik güç oluşturan Evkaf müessesesinin, 15 Nisan 1956 tarihinden itibaren, Kıbrıs Türk Halkı'nın iktisadî ve sosyal kalkınmasında daha esaslı bir rol oynayabilmesi imkânları sağlanmıştır.

4- Bugünkü durum:

Değerli konuklar,

Uzun bir mücadeleden sonra 15 Nisan 1956 tarihinde Vakıfların Kıbrıs Türk Toplumuna devri daha önce de belirtildiği üzere, Kıbrıs Türkü'nün, Ada'da varolma ve özgürlük mücadelesinde kazandığı ilk zafer, ilk ileri adımdır.

Türk Toplumuna devredilmesiyle birlikte Evkaf'ın amaç ve görevlerinde toplum menfaatine birtakım geliştirme ve ilâveler yapılması zorunluluğu doğmuş ve Toplumun iktisadî hayatının canlandırılması için Vakıflar İdaresi'ne, mevcut görevlerine ilâveten, 13 Ekim 1970 tarihinde çıkarılan ve bugün de halen yürürlükte olan 31/1970 sayılı Vakıflar ve Din İşleri Dairesi Teşkilât Kanunu ile ekonomiye ve işletmeciliğe ilişkin ağırlıklı görevler verilmiştir.

Yukarıdaki anlatım çerçevesinde, Vakıfların günümüzdeki fonksiyonlarını şöyle sıralamak mümkündür.

a- Dinî Fonksiyon:

Bu fonksiyon çerçevesinde, Kıbrıs Müftülüğü Bütçesinde yer alan dinî giderler büyük ölçüde Vakıflar İdaresince finanse edilmektedir.

b- Sosyal Fonksiyon:

Bugün için, Vakıfların sosyal fonksiyonu, mevcut vakıfların hayır şartlarının konsolide edilmesiyle oluşturulan Hayır ve Sosyal İşler Fonu çerçevesinde yoksullara yapılan yardımları ve eğitim, spor, kültür v.b. sahalara yönelik mali katkıları kapsamaktadır.

c- Ekonomik Fonksiyon:

Bu fonksiyon, günümüzde Vakıfların en önemli ve ağırlıklı fonksiyonlarından birisini teşkil etmekte

olup Vakıfların ekonomik öneminin anlaşılması ve sahip olduğu iktisadî potansiyelin harekete geçirilmesinin kararlaştırılmasıyla, 31/1970 sayılı kanun tahtında, Vakıflar İdaresi'ne ekonomik alanda doğrudan işletmeler kurmak da dahil olmak üzere, çeşitli iktisadî görevler verilmiştir.

Ekonomik fonksiyona ağırlık ve öncelik verilmesinin amacı, Vakıflar İdaresi'nin, diğer fonksiyonların ve yasal görevlerini daha mükemmel ölçüde yerine getirmesine olanak sağlamak ve Ülkenin ekonomik gelişmesine ve de kalkınmasına katkıda bulunmaktır.

III- GENEL DEĞERLENDİRME:

Yukarıda sunulan açıklamalar ışığında, VAKIFLARIN; Kıbrıs'taki Türk Varlığının ve haklarının tesilinde, bunların köklü bir şekilde korunmasında, Kıbrıs Türk Halkı'nın özgürlüğe kavuşmasında ve Ulusal Kıbrıs Davasının bugünkü aşamaya ulaşmasında büyük katkıları ve hayati rolü olduğu rahatlıkla söylenebilir.

Benzer şekilde, Vakıfların;

a- Sahip olduğu büyük çaptaki emlak varlığı ile Kıbrıs Türk Halkı'nın Kıbrıs'taki haklarının temelini oluşturduğu ve varlığının teminatı olduğu;

b- Kıbrıs Türkü'nün varlığına kastedilen dönemlerde sağladığı dinî, sosyal, kültürel ve ekonomik katkıları, Kıbrıs Türk Halkı'nın özünden hiç bir şey kaybetmeden bugünlere kadar gelmesinde büyük rol oynadığı ve;

c- Her köyde, her kentte bir Cami, bir minare yapımını amaç edinerek Kıbrıs'taki Müslüman- Türk varlığının simgesi olduğu aynı rahatlıkla ortaya konabilir.

IV- SONUÇ:

Vakıflara yönelik, 1878-1955 dönemindeki İngiliz kaynaklı ve Aralık 1963'teki Rum kaynaklı teccavüz ve engelleme çabalarının sebep olduğu duraksamalara rağmen; görülmüyor ki, KIBRIS VAKIFLARI, gerek kuruluş amaçları ve gerekse kuruluş amaçları doğrultusundaki hizmet ve katkıları dolayısıyla Kıbrıs Türk Halkı'nın yaşamındaki vazgeçilmez konumlarını sürekli olarak ve kesintisiz bir şekilde muhafaza edebilmişlerdir.

Bu durum, geçmişte böyleydi; bugün de böyledir. Yarın da böyle olacaktır.

Bu vesileyle, kuruluşundan bugüne kadar kişiye, topluma ve Devlete hizmeti amaç edinmiş Vakıfları oluşturan Atalarımızı minnet, şükran ve rahmetle anarım.

Saygılar sunarım.

YARARLANILAN KAYNAKLAR

- 1- **Dünkü ve Bugünkü Evkaf**, Kıbrıs Evkaf Yayınları No:3 1973.
- 2- **Rakamlarla Gerçekler**, Kıbrıs Vakıflar İdaresi Yayınları, 1978
- 3- Altan, Mustafa Haşım, **"Belgelerle Kıbrıs Türk Vakıflar Tarihi"** Kıbrıs Vakıflar İdaresi Yayınları. 1986.
- 4- Dr.Fazıl Küçük **"56 Yıl Süren Kavga. Evkaf'ın Kayıtsız Şartsız Topluma Devri Teslimi"** isimli yazı dizisi. **Halkın Sesi Gazetesi** 3.6.1974-16.7.1974 tarihli sayılar.

TARTIŞMA

Başkan- Tartışmalara geçiyoruz.

Soru sormak isteyen Sayın dinleyicilerimiz var mı?

Buyurun efendim.

Bir dinleyici- Vakfiyelerde yer alan hizmetleri görevlilerin yerine getirmemesi halinde ne olacak?

Başkan- Teşekkür ederim.

Kim cevap vermek istiyor? Buyurun Sayın ATEŞ

İbrahim ATEŞ- Efendim, "Vakfiyelerde yer alan hizmetleri, görevlilerin yerine getirmemesi halinde ne olacak" sorusuna cevaben şunları söylemek mümkün. Vakıf müesseselerinde görev alacak kişilerde bulunulması gereken özellikler vakfiyelerde belirtilmiştir: Güvenilir, emin, vakıf, ruhuna bağlı, sadık, çalışkan, dindar vb. olmasıdır. Ancak bir müeyyide olarak bu kişilerin söz konusu görevleri yerine getirmemeleri halinde;

1- Vakfiyelerde beddua edilmiştir: Kim vakfedilen varlığı, vâkıfın iradesi doğrultusunda yönetmez, vâkıfın iradesini gerçekleştirmez veya tersine bir davranışta bulunur vâkıfın şartını ihmal veya ortadan kaldırma cihetine giderse aynen ifadeyi arz ediyorum. "*Fe'aleyhi le'netullâhi ve'l-melâiketi ve'n-nâsi ecma'in*" "*Ona Allah'ın, meleklerin ve bütün lanetleyen insanların laneti olsun*" ifadesi yer alır.

2- Vakıf yönetiminin, o görevi yapmayan kişiyi azletmesi istenir.

Başkan- Teşekkür ederim.

Size bir soru vardı Ayer Bey.

Ayer BARIŞ- Sorudan anladığım kadarıyla "Vakfiyelere uygun hareket ediliyor mu, uygun hareket edilmezse ne olur?" şeklinde idi. Vakıflar dinî ağırlıklıdır, soru da o mahiyette idi ve yanıtını o çerçevede vermek isterim.

Özellikle dinî amaçlara yönelik şartların laikiyle yüzde yüzler mertebesinde yerine getirildiğini ifade etmek isterim. Zaten bizim vakıf mevzuatımızda vakfiye şartları o vakfın ana esası gibi mütalaa edilir. Hatta, kendi Anayasamızda da vakfiye kurallarının tanınacağı, uygulanacağı ifade edilmektedir. Bu anlamda ülkemizde herhangi bir sorunumuz yoktur, uygulama da olumlu düzeydedir.

Başkan- Teşekkür ederim.